

holde de Fabrikker i Gang, som for en stor Del skulle alimenteres fra denne Konto; men dette er og bliver dog efter min Opfattelse et forholdsvis underordnet Spørgsmaal; den værste Følge vil maaske blive, at en Del Arbejdere drives bort fra Fabrikkerne, det vil da være vanskeligt paa ny at indøve andre tilstrækkelig hurtigt; naar der saa foreligger særlig store Opgaver, hvor det gælder om at have forholdsvis mange Arbejdere paa disse Fabrikker, vil man maaske komme i den Nødvendighed at lade meget Arbejde udføres i Udlandet, som ellers kunde udføres i Indlandet, og det vil jo være kedeligt fra et nationaløkonomisk Synspunkt, ligesom det naturligtvis, som oftere berørt, vil blive noget kostbarere, men fra et rent *Forsvarssynspunkt* maa man indrømme, at den Omstændighed, at man et enkelt Aar bevilger lidt mindre paa § 26, Punkt 5, kun vil blive skæbnsvanger, hvis det Uheld skulde indtræffe, at vi kort Tid efter fik Krig; i modsat Fald vilde der ikke være sket nogen større Ulykke, thi man vilde jo saa i senere Aar kunne indhente det forsømte, og det vilde nok kunne gaa. Men helt anderledes stiller det sig, naar en saadan Post bliver Genstand for en systematisk Afknappning, for en Slags Udsultningssystem, og det er netop det, som har fundet Sted paa § 26, Afsnit 5, hvad der er meget let at oplyse med et Par Tal. Naar vi tage Budgetterne siden Forliget, altsaa fra Samlingerne 1893—94 til 1899—1900, stiller det sig saaledes, at i det første Aar bevilgedes der ca. 598,000 Kr., i det næste ca. 690,000 Kr., i det næste ca. 900,000 Kr., i det næste ca. 770,000 Kr., i det næste ca. 375,000 Kr., i det næste ca. 320,000 Kr. og endelig i Aar ca. 205,000 Kr. Det er temmelig let at tegne den Kurve, der gengiver denne Bevægelse, den er jævnt nedadgaaende, og der er ikke nogen Tvivl om, at der derved ogsaa efterhaanden er fremkommet en saadan Tilstand, at der er alvorlig Fare for, at de Opgaver, som skulle fyldestgøres, ikke paa nogen Maade kunne blive fyldestgjorte. Jeg skal ellers ikke videre, naar jeg ikke opfordres dertil, komme ind paa en nærmere Diskussion om det berettigede i disse Nedsættelser; jeg har kun villet fremhæve Faktum for derved ganske kort at motivere min Afstemning. — Det ærede Medlem for Tisted Amts. 2den Valgkreds (Trolle), som ved uopsættelige Forretninger er forhindret fra at møde i Dag, har anmodet mig om at udtale, at han deler mine Anskuelser i denne Sag, og at han, hvis

han havde kunnet komme til Stede, vilde have stemt paa samme Maade som jeg.

Konseilspræsidenten og Finansministeren (Hørring): Ærede Medlemmer ville erindre, at Krigsministeren og Marineministeren have taget deres Forbehold med Hensyn til de dem vedrørende Budgetter, og jeg skal her slutte mig til de Udtalelser, som ærede Medlemmer have hørt fra mine tvende Kolleger. De Betragtninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), deler jeg for en stor Del, men jeg kan ikke være enig med ham i, naar han bruger disse Betragtninger som Motivering for at stemme imod det foreliggende Finanslovsforslag. Det er mit Ønske, at Finanslovsforslaget maa overgaa til Behandling i Landstinget, og at det derfor maa blive vedtaget af dette høje Ting i den foreliggende Skikkelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Det saaledes ændrede *Finanslovsforslag* (se Tillæg C.)

vedtoges med 63 Stemmer mod 1.

Formanden: Finanslovsforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse for Kjøbenhavns Havnevesen til at udføre forskellige større Arbejder i Kjøbenhavns Havn.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4279 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Indenrigsministeren:*

Til § 1.

Sidste Punktum i Paragraffens sidste Stykke ændres saaledes:

„Det under Punkt 3 omtalte Anlæg skal gennemføres saaledes, at de bestaaende Forhold for de ved Havnen og i dens Nærliggende Arealer, derunder indbefattet den sydvestlige Del af Amager, med